

AUSTAVINDEN

Organ for Vidrek Grendelag

Julen 2001

Austavinden

Redaksjon:

Martin Indregard
tlf. 76 95 96 21
e-post: martini@online.no

Ama Flønes
tlf. 76 95 96 20

Redigering:

Lars Flønes Ravn
tlf. 76 94 86 44
e-post: larsravn@online.no

Utgiver:

Vidrek Grendelag

Pris: kr. 20,00
(+ evt. porto kr 15,00)

Medlemskap i grendelaget:

Voksne: kr 25,00
Barn u/ 18 år: kr 10,00

Vi ønsker alle lesere en fredelig jul og alt godt for det nye året. En stor takk til årets bidragsyttere. Og send gjerne stoff til neste års utgave allerede nå!

Hilsen redaksjonen

Forsidetegning:
Lise Flønes Ravn

Smånytt fra bygda

Nye leieboer i Skjærvika

6. november flyttet Tove Hanssen fra Arnes og Anders Hanssen, med foreldre fra Sør-Skjomen og Efjord, til Skjærvik. Ei lita jente fulgte med på flyttelasstet fra Sør-Skjomen. Flere barnestemmer kan høres når våren kommer. Austavinden ønsker dem velkommen til bygda.

Fødselsdager i år 2002

Jørgen 75 år den 5. januar
Olga Dahl 75 år den 1. november
Torfinn 50 år den 5. juni
Rønnaug 60 år den 7. juni
Gunnar 60 år den 29. april

Asbjørn har tatt sertifikat og kjører nå rundt i egen bil.
Marius har kjørt opp til lett motorsykkel, og ser fram til våren.

Kjell-Olav og **Arna** har fått ordna veien sin, og det va som et eventyr helt til glarholka sette inn.

Osvald har hatt service på serveringstralla, som e helt uunnværlig på Grendehuset. Det var han **Agnar** som laga tralla for mange år sida.

2. august feira ho **Helene** 85 årsdagen sin på grendehuset med masse slekt og venna.

Nye folk i Lilly-huset

Lilly flytta til "Solborg" for omtrent et år siden. Nå er huset solgt og de som har flyttet inn heter **Line Utnes** og **Geir Stensland**. Det var også en hund med på flyttelasstet.

Liv og **Jon-Martin** er blitt besteforeldre for 2. gang. **Britt Oddveig Overvåg** og **Rolf Magne Carlsen** fikk den 24. oktober ei stor, fin datter. Hun skal hete **Natalie**. Hjertelige gratulasjoner til hele familien.

Gaute og **Anne-Berit** bygger nytt fjøs til ammekyrne sine, vi vil få en reportasje om prosjektet senere.

Skomaker Sten skal flytte fra bygda, men skal låne bort en skomaskin. Den skal vi ha stående på Grendehuset, og bruke til elgskinnkolleksjonen som vi har store planer om å gå i gang med etter jul.

Gunn og **Torfinn** fikk seg grillkåte nå i høst, gratulerer med nyan-skaffelsen!

Årets mest reiseglade nordmenn bosatt i Sverige, må være **Grete** og **Per-Almar Melangen**. Det har vært mange jubileum i familien dette året, hele fem ganger har de kryssa grensa til Norge i år og tre ganger har turen gått nordover. Noen bedre? Vi sees til sommeren!

Områdetiltak

Av Rønnaug Indregard

Arbeidet med områdetiltak går nå mot slutten. Innen utgangen av året skal slutt-rapport være sendt Fylkesmannen i Nordland.

Fjorårets utgave av Austavinden hadde en fyldig rapport om dette arbeidet. Vi skal her bare gå kort gjennom hva det innebærer. Høsten 99 fikk grendelaget og grunneierlaget i fellesskap et tilskott fra fylkesmannen i Nordland, landbruksavdelinga, for å lage plan for hva vi vil med Vidrek-grenda i framtida. Så mange som mulig av grendas innbyggere skulle trekkes med i arbeidet. Ei sty-

ringsgruppe med representanter fra begge lagene og fra Narvik kommune har vært sentral i arbeidet.

I løpet av 2000 hadde vi mange ideutviklingsmøter, og vi endte opp med ei liste på ca. 60 forskjellige ideer om hva vi kunne gjøre. På et allmannamøte den 24.09.00 ble følgende prosjekter valgt ut å jobbe videre med:

- Bygdeveg Holtvik – Saltvikhøgda, starte påvirknings- og planutviklingsarbeid.

- Kunnskapsbygging, kurs i lokale matskikker med mer.
- Utvikling av grendehuset, avklare tilstand og framtidsbruk.
- Dokumentasjon av bygdas kultur og historie, fotoregistrering, hjemmesider med historiedatabank, arbeidsteknikker, osv.
- Utnyttelse av Moloområdet.

Materialet fra områdetiltaksarbeidet skal danne grunnlag for utviklingsarbeidet i grenda i årene framover.

Brønnboring

Frida og Jostein bor som kjent på sørsida av Storelva, og der fins det ingen tilknytning te vannverket. For å kunne få fast vanntilførsel året rundt, bestemte de seg for å borre etter vatn.

12. juli starta firmaet Heistad brønnboring å leite etter vatn. Det ble funnet vatn på 99 meters dyp. Flere vannprøver ble tatt for å sjekke at vatnet holdt mål, og det gjorde det. Vatnet er av god kvalitet, reint og fint. Totalt kosta dette borti hundre tusen kroner, med boringa, utstyr og gravemaskiner. Men, det viktigste er tross alt å ha reint vatn i springen, så Frida og Jostein angrer ikke på investeringa.

Nytt fra hundefronten

Ragnhild og Hans har fått seg hund. Den var ganske liten da de fikk den, men nå er det blitt en stor labbetuss.

Toril og Gunnar har fått seg en hund, ei ekte trønderberte, som heter Berte. Berte er en "Jamtthund", svensk elghund og opphavet kommer fra Kyrksæterøra.

Det ryktes at Randi og Alf-Harald har planer om å skaffe seg en ny hund, om det blir noe av det får du vite i neste nummer!

Etterlysning

Fjorårets utgave av Austavinden hadde en artikkel som het "Virak i år 2000" og var skrevet i 1948 i medlemsbladet til ungdomslaget på Virak. Men det rare er at ingen vet hvem som har skrevet den meget fantasifulle artikkelen. Hvem skjuler seg bak pseudonymet "Stripes"??

Kulturmonstring og seminar 30. august – 1. september 2002

Av Rønnaug Indregard

Vidrek grendelag og Virak grunneierlag har mottatt tilskudd på til sammen kr 40.000 fra Narvik kommune og Nordland fylkeskommune for å arrangere kulturmonstring og seminar i forbindelse med feiringa av Narviks 100-årsjubileum i 2002. Ideen om å gjennomføre disse arrangementene kom opp i forbindelse med arbeidet med områdetiltak, og gjennomføringen blir et ledd i videreføringen av dette prosjektet. Vi ønsker å vise at Narvik er mer enn bare bykjerna, at her var en kultur før rallaren gjorde sitt inntog. I de trengselstidene Narvik kommune og distriktene for øvrig er inne i nå, er det viktigere enn noen sinne at vi tar tak i vår egen kultur og bygger videre på den.

På allmannamøte den 18. november diskuterte vi hva vi ville med disse arrangementene. Mange ideer til innhold ble kasta fram og det ble nedsatt ei gruppe til å arbeide videre. Denne gruppa består av Gunnar, Anne-Berit, Martin og Rønnaug. Flere andre meldte seg på til å ta i et tak med den praktiske delen av arrangementene.

Fiskarbonden så mulighetene for liv og bosetning her i århundrene før oss. I beste fiskarbondeland tar vi nå utfordringa med å finne fram til de mulighetene som finnes for fortsatt bosetning og trivsel her i det 21. århundret.

De to arrangementene tenkes avvika i sammenheng med en dags seminar og to dagers kulturarrangement. Kulturmonstringa skjer i helga 31. august – 1. september. Seminaret holdes enten fredagen før eller mandagen etter.

Ideer til innhold i kulturmonstringa:

Steinalder – vikingtid
Fra de siste 100 – 200 årene:

Div. skriftlige kilder Austavinden, Årbok for Ofoten, "Titt er ingen med som bringe kan beskjed" av Marit Åsheim, nedtegninger av Ole Olsen, Mine minne av Andreas Indregard osv.

3 generasjoner sagbruk på Vidrek

Hildringstimen. Fortsettelsen av den gamle båttradisjonen i grenda. Hva med å ta opp forbindelsen på tvers av fjorden igjen?

Kristian Ravns fergerederi
Utvandringa til Amerika fra grenda vår

Vidrek-slektene

Fotoutstilling basert på de bildene Torgunn har samla inn

Hans Gundersen sine naturfilmer

Gjenta "Vandring på Vidrek gjennom 100 år". Mandagskåseri med lysbilder høsten 2000 av Rønnaug Indregard
Første del av Narvik kommunes offisielle jubileumskonsert ved Sangvirkelaget. Andreas Indregards dikt "De sette a` landet" er tonesatt og inngår som del av jubileumskonserten. Diktet handler om den gang vidrek-

folket rodde til byen for å selge varene sine.

Fokusere på det gamle samfunnets evne til å kombinere og utnytte ressurser
Få fram den spesialkunnskapen som ennå finnes i grenda

Befaring i nyfjosen på Gjerdehaugen

Tanker om seminaret:

Sette lyset på hva etterkrigstidas politikk har ført til for de spredtbygde strøkene i Nord-Norge. Få tak i foredragsholder som har innsikt, som evner å fenge tilhørerne og som kan trekke linjer inn i framtida.

Hvordan gi folk tru på at bygdene har ei framtid? Hva styrker entusiasmen, og hva tar knekken på den?

Knytte kontakt med grender der de har fått noe til. Vise eksempler.

Vi tar sikte på å samarbeide med andre grendelag og lignende i Ofoten og med Ofoten forsøksring. Hensikten er å få til nærmere kontakt slik at vi kan støtte hverandre og lære av hverandre. Som seminardeltakere ser vi for oss bygdedefolket, folk fra kommunen, fylket og staten.

Over nyttår vil arbeidet starte opp for alvor. Vi vil oppfordre alle som har ideer og som ønsker å være med i forberedelsene til å ta kontakt med oss. Her trengs både fantasi og pågangsmot!

Styggfesten

Av Randi Bjerkelund

Festkomiteen bestemte at i mars skulle vi ordne til fest på Grendehuset. Valget ble en styggfest, og den gikk av stabelen den 31.mars -01. Det møtte opp 40 glade festdeltagere. Mange var utkledd i artige og stygge kreasjoner. Noen kom i vanlige klær, men de fleste hadde funnet fram til farger som slettes ikke passet sammen.

Maten var helt topp. Koldtbord, med alskens godsaker på. Når folk tar med seg litt mat hver, blir alltid resultatet bra og noe for enhver smak. Ut på kvelden hadde vi loddsalg, med mange fine gevinster. Det var også kåring av de to styggeste deltagerne, en mann og ei dame. Juryen bestod av to som ikke bor i bygda. Torfinn og Randi ble kåra til de

styggeste, og premien bestod av en bit røykalaks og ei eske konfekt.

Stemninga på festen var god og vi hadde fin og variert dansemusikk fra vårt bra'e stereoanlegg. Dansen gikk ut i de små timer. Håper det blir flere styggfester i årene som kommer, men først er det julebordet sin tur.

Julehilsen

Julehilsen til store og små
Skal alle i år her i bladet få.

Vi kan ikke rekke som alltid før
Et julebrev til hver enkelt's dør.

For "gjengefeil" trøkte oss nesten i kne,
Men det var jo ikke et blivende sted.
Om smerter regjerte i kvær en lem,
Det var ikke mulig å gi seg hen,-
Og tenke tanken å bare gi opp,
Nei, en må reparere en trillrund kropp.

Vi vil jo så gjerne vårt "gamle jeg" hente
Når sola snur og jula i vente.

Adressen vår er den samme som før
Vi mottar så gjerne med godt humør.
Det blir kanskje svar utpå året en gang;
Det kommer sikkert om tida blir lang.

Må alle få feire ei gledens jul
Slik som de ønsker i tradisjonens modul.

Beste jule og nyttårshilsner fra Osvald og Ingebjørg

Nye salme-bøker

Olga Dahl, Gunnar Hansen og Ingebjørg Eilertsen ordna med et lite lotteri. Med ivrige loddkjøpere og en koselig lørdagsettermiddags kaffe-stund, - så va pengene på plass og 20 salmebøker er nå innkjøpt til gudstjenestene på grendehuset.

150-årsdag

Sigfrid fylte 90 år i år og Martin runda de 60. De til sammen 150 blei feira på grendehuset med ei tilstelning for bygdefolket og seinere en middag for familien, som var kommet tilreisende i flokk og følge. Alt gikk vel, og jubilentene ble behørig feira på alle vis. Til og med været var i godlaget. 150-årsjubilentene sender sin takk for all oppmerksomhet fra alle sambygdingar.

Seigmenn uten E'a

1 dl vatn
500 g sukker
15 plater gelatin
Revet skall og saft av
1 appelsin og
1 sitron

Legg gelatin i kaldt vatn.
Sukker og vatn kokes i fem minutter
Klem vatnet av gelatinen, ha gelatinen i sukkersausen.
Ta kaserollen av plata, og rør til gelatinen er oppløst
Og blandingen er jevn.
Rør inn sitron og appelsin (saft og skall).
Bruk fat og former med ca 1\2 cm høy kant.
Hell oppløsninga i dette og la det stå til neste dag.
Dypp formene et øyeblikk i varmt vatn.
Ta tak i massen og dra den ut av forma (strø litt sukker nedi
Hvis du plages). Legges på sukkerstrødd bord.
Stikk ut figurer for eksempel med en kork
Rulles – mettes med sukker
Legges i tett boks eller glass.

Lykke til !

40-års konfirmantjubileum

15. - 17. juni i år feira Audhild og Ingebjørg 40 års konfirmantjubileum. Det va just ikke det vakreste sommerværet, - nærmere nedbørsrekord det året. 59 unge blei konfirmert på Ankenes den 25. juni 1961. Nå møttes 23 til hyggelige dager, litt eldre selvsagt, men fortsatt sprell levanes.

Naturfotograf i nord

Hans Gundersen er naturfotograf, bosatt på Virak. Austavinden har hatt en liten prat med han om det han driver på med.

Av Arna Flønes

Interessen for naturen har alltid vært tilstede, men filminga var bare en kjær hobby i starten. Etter å ha laga filmen "Natur i nord", der et innslag ble vist i TV-programmet "Ut i naturen" – var det hele i gang. Under neste produksjon som var "Møte i Jerveland", starta

samarbeidet med Svein Simonsen i Kjeldebotn. I 1997 var GunSim et faktum, de starta eget videoproduksjonsfirma.

I 1999 slutta Hans i politiet, og Svein som lærer. Arbeidsfordelinga dem i mellom er ganske grei. Begge

gjør det de er best skikka til. Og trives med det.

Hans tar seg av ide og manusutvikling, og grovarbeidet ute i terrenget. Så overtar Svein som er daglig leder, står for klipp, redigering og lyd pluss etterarbeid.

I løpet av fire år har GunSim hatt tre store produksjoner:

- 1998 - "Møte i Jerve-land"
- 2000 - "Rødreven mulighetenes mester"
- 2000 - "De nord-norske bjørneskogene"

I løpet av denne tida har de også hatt et 20-talls innslag fra nord-norsk natur i NRK's "Ut i naturen". Så det er hele tida flere prosjekter på gang samtidig. Ved siden nyheter for TV2 og NRK Nordland, har de også fått vist innslag i andre land som Sveits, Polen og England.

Å være freelans fotograf innebærer at man ikke bare kan hvile på sine laurbær. Man må være frampå, komme med ideer og lage utkast. I høst hadde Hans en jobb for NRK. Hurtigruta "Harald Jarl" foretok sin siste reis, og Hans filma underveis på turen fra Tromsø – Bergen – Oslo.

For å bli en god naturfotograf, trengs det gode kunnskapa om dyrs adferd. Bak alle opptakan ligg det mye arbeid ute i felten. For ikke å forstyrre dyrene for mye, men likevel få gode nærbilder bruker han et automatisk kamera. Det blir plassert på bestemte steder som på forhånd er peila inn. Så kan fotografen trekke seg tilbake, opptil 500 meter og bruke telelinse og fjernkontroll. Lange telelenser brukes også til å filme egg og reir, som ikke bør forstyrres av menneskelig nærhet. Respekten for ville dyr og deres evne til å innordne seg i naturen er tydelig viktig.

Men ka e det som får en voksen mann til frivillig å ligg ute og frys, og vente og vente i timevis, kanskje i dagevis? Rekorden er visstnok 36 tima i snøhule, og resultatet ble 17 sekunda av en jerv (Natur i nord).

Ja – man kan jo spør seg, men for han Hans e det sjøelve livet og uhyre spennanes. Å få ha hobbyen sin som yrke e ikke alle forunt.. I tillegg har Hans og Svein et godt samarbeid, de trives i lag og tar av og til fram gitarene. Begge har jo opparbeida seg et musikalsk rykte opp gjennom åran, så der har de òg en felles interesse.

"Med naturen som arbeidsplass" er et prosjekt i samarbeid med Fjellredningstjenesten.. Arild Bondestad og Lasse Olson, blir fulgt i sitt arbejde i grensefjellene gjennom sommer og vinter. Denne produksjonen blir ferdig utpå nyåret.

Men nå står bjørnen for tur. "Mennesker og dyr på Nordkalotten" er tittelen på denne filmen som er tatt opp i

Finnmark, Finland, Nord-Sverige og Dividalen i indre Troms. Den stiller spørsmål ved mytene vi har om bjørn, og medias rolle. Er bjørnen farlig? Etter en liten forhåndstitt på kammerset, kan eg i alle fall konstatere at de bildan eg fekk se, står tel en "Oscar". Men vi må vente te høsten 2002, da e denne produksjonen klar.

Lista begynner å bli lang, men vi må ikke glemme "Hildringstimen", fembørningen te han Anders. I fjor blei det filma da båten skulle i vinteropplag i nauset te han Jørgen. Hans har også vært med på en tur til Lofoten. Det blir antagelig en ny Lofottur før filmen e ferdig, så

Hans Gundersen i Kajaani i Nord-Finland. Merk mygghatten!

vi har litt av hvert i vente.

Hans har et ekte engasjement, og vil gjerne formidle noe videre av det som opp tar han. "Øke kunnskapen til folk om det økologiske systemet i naturen, og skildre dyra i sitt rette element, det er mitt bidrag til naturvern", sier Hans avslutningsvis.

Vi minnes Torstein

Av Jørgen Kongsbakk

Han kom til verden den 6.oktober 1929, som den andre i barneflokket hos Magda og Ole Olsen. Og han døde brått den 2.juli i år-2001. Den gang var vel ventetid, fødsel og barneår så helt annerledes, - enn no. For barnet og foreldrene. Da boforhold, levekår og velferd var så totalt annerledes, for han som for alle oss andre i denne tid. Han som vi, starta livslæra med landsens todelt 7 års folkeskole. Den gang med begrensede fagområder. Etter dette – konfirmasjon og utmønstring i malmfart noen år. Etter nok fartstid kom styrmannskole og senere skipperskole.

Ryddighet, orden og punktlighet var Torsteins særpreget og han var ofte på heimebe-

søk. Malekost og verktøy ble flittig brukt.

Så møtte han Berit fra Oslo, det ble familieopphold der ei tid. Men familieliv i heimbygda med en vakker heim der "gammelskolen" stod, trakk dem hit nord. Fergefarten gav mer heimetid og trivnad for familien.

Men sorgen kom brutalt, da lille Linda brått ble revet bort i februar 85.

Det var nok ofte slitsomt med kjøring til og fra arbeid i vanskelige kjøreforhold. Torstein var glad i familien, heimen og bygda si. Han var med i mye av dugnadsarbeidet i grendesamfunnet. De gode rosende ord om slikt blir oftest sagt for seint

– etterpå! Min bror Arne og jeg, har så vakkert minne fra dagen før den 2.juli. Hos Olga og Albert sammen med Torstein. Med skjemt og alvor gjennom alle år, der framtida for han også var nemt. Han fikk jo livets alvorside innpå seg. Å må "telle sine dager", forstå ikke vi. Men Torstein var også glad og takksam for den tid han hadde fått tildelt. For Berit, barna, familie – og oss blir det vel å si med Ibsen i "Terje Vigen",- "Best var det vel at det gikk som det gikk".

En god og real nabo er borte. Vi minnes han med sorg men også med lys takkennemlig glede og fred.

Nytt fra Grendelaget

- Februar; Årsmøte – Valg – Medlemsmøte etterpå.
- Grendelaget har klaga på avgjørelsen som Statens vegvesen har fattet angående søknad om flytting av stedsnavnskiltet i bygda.
- Etter skiltinga å bedømme er det bare de som bor på strekningen Holtvika – Storelva, som bor på Virak/Vidrek.
- I begrunnelsen for anken står det blant annet "Gårdsnummer 81, Vidrek, strekker seg fra Skjombrua til grensa mot Ballangen kommune. Dersom det er et poeng at et stedsnavnskilt skal vise beliggenheten for hele går-

den Vidrek, bør grendelagets henstilling i møtekommes."

- 21. april – Vaskedugnad på Grendehuset. Det møtte opp bare 9 stykker, som gjorde en hederlig innsats, men kjelleren ble ikke tatt.
- 5. mai – Ruskenaksjon. Rydding langs veigrøftene i bygda, pluss området rundt Grendehuset. Bra oppmøte og mye søppel i år også.
- 8. mai medlemsmøte.
- Vedtak om å kjøpe inn 25 nye bord og hvite voksdunker. Jostein tok seg av bestillinga. Innkomsten fra fjorårets julebasar var øremerket til nyanskaffelser på Gren-

dehuset, så finansieringa var i orden

- 17. maifeiring i tradisjonell stil. Ca.20-25 stykker i toget, og 60-70 stykker inne i varmen. Gratis servering av brus, kaffe og kaker. Leker for både store og små..
- Grendelaget har søkt om jubileumsmidler (Narviks 100 års jubileum år 2002), og LA 21 midler. Det er blitt innvilget til sammen 40.000 kroner.
- 8. nov. Allmøte. Det ble enighet om å prøve å lage ei kulturmønstring og et seminar i bygda i forbindelse med jubileet. Komité ble nedsatt.

Ny forfatter

Vidrek har fått en ny forfatter. Marit Åsheim heter hun.

Hun har skrevet en roman, en bok om fiskarbodemiljøet i Nord-Norge på slutten av 1800-tallet og fram til ca.1960. Hun har skrevet om fiskarbondens, høvedsmannens, jekteskipperens og fiskerbondekonens liv.

Boka er å finne i alle bokhandlerne i Nord-Norge. Den er også i alle bibliotekene i Nord-Norge, i bibliotekene på de videregående skolene og i bibliotekene på høgskolene og på de fire universitetene i landet. Boka heter "Titt er ingen med som bringe kan beskjed".

Den er en bok om mennesker – først og fremst i Nord-Norge, men ikke bare, og kanskje en bok om Nord-Norge i Norge og Europa.

Marit Åsheim er nå i gang med en ny roman.

SKREV BOK OM FISKER- BONDEN

Fra sitt bosted på Vidrek har Marit Åsheim (bildet) skrevet bok om fiskerbondemiljøet i Nord-Norge på slutten av 1800-tallet og fram til ca. 1960.

► KULTUR

Barne og ungdomsgrupper

Av Arna Flønes

Etter en litt laber vårsesong, går vi nå på med ny frisk. Bassenget på Ankenes benyttes annahver fredag, som før. Men vi har bytta ukedag fra fredag til torsdag for å få med flest mulig når vi treffes på grendehuset.

Det er bare åtte unger som er med nå, så det var viktig å finne en dag som passa for alle. Men når vi treffes, har vi det bra i lag. Ongan aktivisere seg stort sett sjøl, og så er vi to voksne tilstede som steiker litt vafla eller lager til et lite kosemåltid,

med levende lys og prat rundt bordet. Ettersom det ser dårlig ut for tilveksten, får vi bare ta godt vare på de ungene vi har og håpe at det med tid og stunder kan bli mulig for unge folk å etablere seg her.

Trimmen

Av Arna Flønes

Damene i bygda holder fortsatt koken. Anita trimmer oss hver mandag i over en time. I vår avslutta vi vårsesongen med en tur op til Flatforra, medbrakt kaffe og kaker.

Nå i høst starta vi med et veldig koselig møte hos ho Monica. Ettersom vårsesongen va litt variabel når det gjaldt oppmøte, ble det holdt et møte for å høre om det fortsatt va interesse for trim i bygda. – Alle ville fortsette, - så i høst har oppmøte vært veldig bra. Mellom 6 – 9 stykker hver gang.

Juleavslutning blir det også ei råd med, ho Gunn har invitert oss på gløgg i grillkåta. Det e bare en betingelse, vi må gå dit – så enkelte får no trimma litt likavel den dagen.

Snømusa – *Mustela nivalis*

Av Toril Hansen

Snømusa er vårt minste mårdyr. Den har hvit pels om vinteren, og mørkebrun pels over ryggen, lysere i buken om sommeren. Den er faktisk ett av våre mest effektive rovdyr med ei vekt på 24-80 gram. Den skal helst holde seg utendørs, og langt unna katter.

Gammelmonsen Basse er 14 år, og fikk veldig ansvarsfølelse for den kattungen vi fikk i juni i sommer. Han så det som sin store oppgave å lære Mygga, som hun heter, å fange mus.

Han åpner alle dører selv når han vil inn, og tilbrakte sommeren på musejakt. Det førte til en del jaktepisoder på meg og gubben, når han slapp dem levende ned på golvet i stua. Mygga fikk også god trening, og heiv seg frampå når han hadde mus med inn. Han ga fra seg ei spesiell mjauing når fangsten var vellykka, men da var han allerede inne.

En kveld kom han mjauende inn, og jeg fikk akkurat tak i Mygga før ho tok laus. Gunnar skulle ta musa fra Basse og hive den i søppelkassa. "Her e jo to muse" hørte æ, og så et dyr som ei lita røys-

katt pile inn mellom grønnplantan.

Aha, her blir det enkelt å få den ut – verandadøra var rett ved. Den ble åpna, og snømusa forsøkt geleida mot den og ut. Basse hadde gjort jobben med å hente den inn, så da mista han helt interessen for den. Mygga ble satt ut, og så skulle vi på to bein være muse fangere.

Snømusa er egentlig et nydelig dyr, men gjør seg best utendørs. Nu sprang den – eller hoppa – selvfølgelig glatt forbi verandadøra og inn på kjøkkenet. Der gjemte den seg i oppvaskmaskinen. Når vi lyste med lommelykta oppunder benkeplata kunne vi se to smaragdgrønne øyne som betrakta oss. Greit – vi skrudde av og fjerna benkeplata. Dro fram oppvaskmaskinen, demonterte det vi kunne få løsna. Rota og leita i alle hulrom, men fant inga snømus. Den var kanskje skada av Basse, og nu hadde den ånda ut inne i maskineriet et sted. Vi prøvde å stenge av kjøkkenet og lot alt stå i ro. Ingen reaksjon fra maskinen. Det var blitt seint, vi hadde holdt på ganske lenge, så vi satte maskinen på plass igjen. Vi

måtte vel demontere maskinen for å få ut kadaveret, men vi ville vente til dagen etter.

Da vi sto opp, så vi ingen tegn til vårt nye husdyr.

Utpå formiddagen ble Mygga plutselig som en giraff i halsen, og stirra stivt under TV-bordet. Der satt snømusa i beste velgående. Mygga etter og jaga den bak ei bokhylle. Ut med bøkene for å få bokhylla flytta fram. Musa avgårede langs gulvlistene, og katta etter. Ho gjemte seg under skjenken ved entrédøra. Vi fikk sperra veien tilbake til stua og åpna dørene ut. Mygga passa den ene sida av skjenken så den ikke smatt ut der. Marius stod med en pussestav mellom skjenken og veggen for å drive den fram mot utgangsdøra. Jeg satte opp fysisk sperre med et liggeunderlag, så det ble bare en vei å gå – nemlig ut.

Til slutt ga den seg for overmakta, tok letteste vei frem og ut dit den kom fra. Bort fra det galehuset den hadde oppholdt seg i. Vi slapp iallfall mer demontering av oppvaskmaskinen, og som sagt, snømusa gjør seg best utomhus.

Adventskafé

2. Desember laga barne- og ungdomsgruppa til adventskafé på Grendehuset. Der var det plenty av gode kaker og årer. Det kom bra med folk, og salget gikk strykende. Gevinstene var mange, og det var mange årer i omløp.

Attpå til fikk gode naboer treffes og slå av en prat.

Elgjakta på Virak i år 2001

Av Ivar Ravn

Jaktlaget bestående av Ernst Hansen, Arnes 12. jaktår på Virak, Ivar Ravn, utvandret til Beisfjord 7. jaktår, Gunnar Hansen, Virak 3. jaktår, Harald Olsen, 7. jaktår. Laget var tildelt 5 dyr. 1 okse, 1 ku og 3 kalva.

25. september starta vi jakta med godt mot, ei ku med kalv var observert på Skogseth, kua til ho Lill slapp unna. Verre var det noen timer senere med den enslige kua som kom fra Kråbakkan og ned over mot han Edmund Ravn. Ho blei det julesteik av. Værgudan var jo ikke på den beste sida i år, så fram til den 1.oktober ble det noen våte dager. Elgen på Virak var svært sky og vanskelig å komme inn på. Etter oppholdet i jakta var over 10. oktober, ble det mye jakt uten noe felling av dyr. Hytta til Kåre var god å hvile i, samt tørke klær.

Mye gåing og observasjoner ble det fra stormyra oppa for Gunnar til øverst på Hammarfjellet og ned på Løvber-

get. Først fredag 19.oktober ble oksen som hadde "skremt livet" av en bilist idet den skulle krysse veien nedenfor Hans Gundersen, skutt. Den ble skutt like ved veien som går fra kirkegården til Indregard. Ned med traktoren hans Gunnar og i bilhengeren til Ivar, rett til flåing på Arnes bar det med oksen. Ho Berit fikk overvære transporten av oksen fram til E-6. To daga etterpå, en søndagsmorgen i halv åttetida blei ho Arna og han Kjell-Olav vekket av det som de kanskje trudde var krig bortpå marka. Der mista kua til ho Arna i år som i fjor sine to kalva. Den ene kalven blir jo fortært på elgfesten i 2002.

Dagen etter starta jaktlaget i Skjærvika, nærmere bestemt der Gaute kommer ned med veden. Hunden tok straks stand på to ukjente dyr, så undertegnede ble da beordra å komme seg oppafor dyra. Turen ble strabasiøs opp Skjærvikdalen i 15 cm nysne, videre over

aksla i fokksne over knærne. Matpakken og kaffen ble spist i le av ei forra øverst i Skjærvikdalen, i snekovet.

Godt var det å kunne fyre opp i hytta hans Kåre. Elgan, to halvannetåringer de fikk gå i fred. Det var en kalv som gjenstod. Onsdag 24.oktober hørte undertegnede fra kirkegården elghunden oppi Kråbakkan. Han Ernst som jaktleder bad om hjelp, da dyran trakk opp mot Hammaren. Turen gikk da opp Kråbakkan til hytta hans Kåre, videre i snegryna, øverst i Hammarfjellet. Der ble oppholdet kort, da kua med de to kalvene trakk nedover dalen igjen. I håp om å avskjære turen førr elgen nedi Krådalen og innover mot han Agnar, ble kaffekoppen nedafoerr Helligdagsvannet kvelt ut. Turen blei lang den dagen førr mø, men så tok turen og livet slutt førr den ene kalven. Jakta på Virak var slutt førr i år.

God Jul fra jaktlaget!

- En sommerflørt i Gratangen?!

Orientering

Av Gunnar Hansen

I høst hadde vi besøk av branninspeksjonen på grunn av at grendehuset brukes som forsamlingslokale.

Vi fikk da pålegg om å skifte ut dørene mellom gymsalen og gangen, svingdørene og døren fra salongen og yt i kjellergangen. Disse må erstattes med branndører (B-30). Vi må også ha egen rømmingsvei fra gymsal og direkte ut. Det må også installeres utgangsllys, nødlys

og seriekoblet brannvarsling. El-anlegget må også kontrolleres.

Branndørene er bestilt, ytterdøra er levert. Fredag 29.nov.begynte Osvald, Marius og jeg å ta hull i røstveggen for den nye rømmingsveien. I løpet av helga var døra på plass, pluss et provisorisk trappearrangement på utsiden. Huset var blitt stengt av

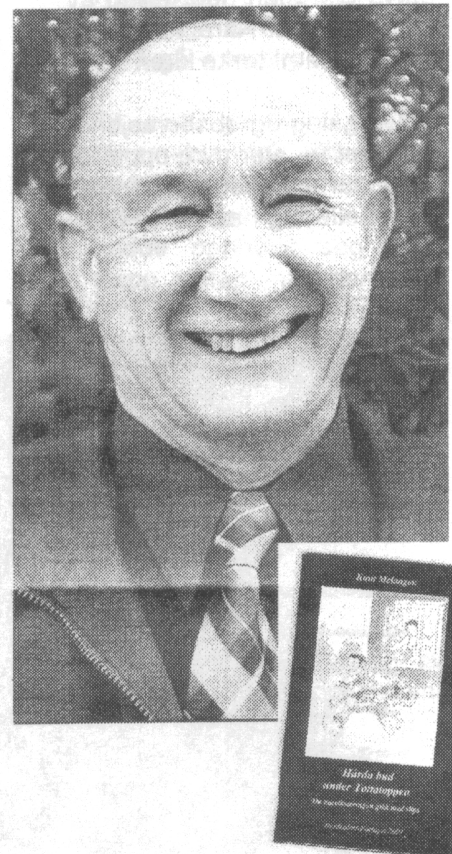
branntilsynet hvis ikke nødutgangen kom fort på plass.

I salongen er det montert en stige opptil vinduet som skal brukes som nødutgang etter branntilsynets pålegg. I vår var vi plaget med kloakken, så i høst fikk vi et Narvik-firma til å spyle opp kloakken med høytrykkspyling, pluss fotografering med videokamera. Kloakken ser bra ut.

Narvik-humor fra 1950-tallet

Knut Melangens nye humorbok "Hårda bud under Tøttatoppen" henter handlingen sin fra Narvik og Ofoten på 1950-tallet. – Noen av historiene har jeg hørt av andre opp gjennom årene, andre er bygget over små episoder som er selvopplevd – eller som bekjente har opplevd. Jeg hadde blant annet en filleonkel i Ballangen som var et oppkomme av historier, forteller Melangen til Fremover.

Utklippet til høyre er hentet fra Fremover 29.11.01.

“Hansens Salong”

Av Arna Flønes

En dag på forsommeren ringte telefonen heime hos han Gunnar Hansen. Det va han Fred-Arne Hartvigsen i røret, - vaktmester på Grand, som lurte på om vi ville ha nåkka møbla som skulle skiftes ut på hotellet. Det va snakk om fleire sofaer, bord og stola, ja i det heile tatt - møbla fra en hel salong.

Han Gunnar syns det va et utrolig bra tilbud, og attpåtil gratis, så han takka ja på flekken, på vegne av Grennelaget.

Det va berre et aber med denne gaven; I løpet av to timar måtte alt va fjerna fra Grand, fordi der skulle nye møbla på plass.

Well- well- han Gunnar e jo en handlingens mann, og så forferdelig mye tid te tenking va det jo ikke heller. Han tok rett og slett hestehengeren bakpå bilen, alarmerte hele familien og la i vei mot byen. Der ble alle møblan stabla inn i henger'n, og siste rest fikk plass i bilen te han Fred-Arne. Bæregjengen bestod av Toril, Marius, Cathrine, Gunnar og Fred-Arne.

Vel framme på Virak, va det å få rydda unna en del av de “gamle” møblan som sto i Kjellarstua på Grendehuset, for å få plass te de “nye” stilige salongan fra Grand. Jan Røssås og Kjell-Olav var da kommet til for å hjel-

pe til med inn og ombæring. Ho Toril tok attpåtil alle putene hjem og vaska dem. Og som `kje det va nok, ho fekk Berit og Gunn med seg og rensa alle møblan. Så etter alt arbeidet som familien Hansen ytte på stående fot - så burde kanskje kjellarstua bytte navn til “Hansens salong”.

Te opplysning så va faktisk salongan i bruk helt te de ble henta kl.14.00. Ja de va enno varm da vi bar dem ut - sånn sa han det i alle fall - han Gunnar.

Det e bare å ta av seg hatten og bøye seg i støvet - for heile gjengen!

Ole Olsen hadde en gård...

Av Anders Øgsnes

Denne gården, og stedet den lå på var Ole så glad i, at han satte seg ned og skrev historien om stedet. Hele 200 håndskrevne sider har ligget i sønnen Alberts skuff i påvente av mangfoldiggjørelse.

Ole tar for seg alle gårdene som tradisjonelt har ligget under Vidrek fra ca 1865. Da var her tre gårder, og fem bruk. Han tar for seg fradelingene gård for gård helt fram til 1973, fra Mattisheimen i øst til Sildvikhøgda i vest. Han skriver om menneskene som ryddet og bygde gårdene, og deres

etterkommere - hvem de var og hvor de dro. Gjennom Oles skrifter blir vi litt kjent med folk som vi tidligere bare kjenner med navn, og deres liv og virke i en tid som er glømt for lenge siden.

I disse dager er jeg ferdig med å trykke teksten inn i tekstbehandleren på min datamaskin. I tillegg gjør jeg jobben med å skanne inn fotoer fra familiens gamle fotoalbum.

Jeg kommer til å supplere Oles tekst med en del anekdoter og fakta som er kom-

met til i ettertid. Dette blir litt slekt, bilder, historier og annet som kommer til etter hvert.

For å få med så mye historie som mulig, kommer jeg til å ta en runde på gårdene med kladden, for om mulig å få det ytterligere supplert av de som husker og vet. Jeg tar gjerne i mot bilder!

Hvis skrivearbeidet går med den farten jeg planlegger, vil dette resultere i en bok med utgivelse under fiskerbondens markering i forbindelse med Narviks 100-årsjubileum.

St. Hansfeiring 1

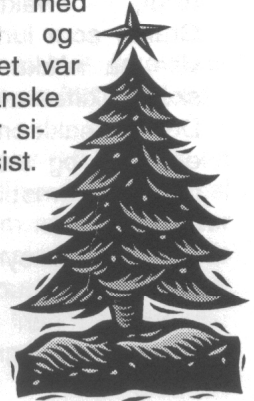
Av Arna Flønes

30-40 menneska fant veien ned i fjæra ved Kjerkesteinen i år. Det mangla ikkje på bålkos med god mat og drikke, og sang. Det nydeligste innslaget var ved barnebarne til Eva og Alf-Martin, som sang "Kjærlighetsvisa" av Halvdan Sivertsen. Og han Jostein sang "Han Simon i støa og katta", og det

va også fantastisk flott! Gode minna å ta vare på vidare, i vintermørke.

Bålet var ganske svært og bålmester Kjell-Olav frykta at vinden ville sende et gnistregn over oss, så først ved 22.30-tiden ble det tent fyr, da hadde vinden løyet litt. Ettersom det var lør-

dagskveld, ble det ikkje oppbrudd før seint på kveld. En koselig kveld i godt lag. Ekstra artig var det at HeleHartvigsen kom en tur sammen med Fred-Arne og Jenny, det var visst ganske mange år sidan sist.

St. Hansfeiring 2

Av Anita Ravn

Hele dagen var det aktivitet i fjæra, for det var en av de få dagene med ordentlig sommervær. Ungene badet og koset seg, noen av de voksne også om ikkje helt frivillig, men det er en annen historie.

Vi tok bare en pause i badingen og solingen for å hente det vi trengte til St. Hansfeiringen om kvelden. Etter ryddinga oppe på Sommerfjøsbackkan var riset

fordelt mellom Kirkesteinen og Moloen. Det var laget et stort bål under Bryggberget og ut i grunna.

Etter hvert ble det mye folk i fjæra både fra bygda og byen. Inger-Elin og Harald hadde med mange venner med små unger som koste seg i fjæra. Noen laget mat på bålet, men grillen ble også mye brukt.

Gammelbåten til Gundersen ble brukt til bord til maten og vi hadde laget langbord som mange satt rundt, men også ellers rundt omkring.

Det fine været og temperaturen gjorde kvelden til en fin sommerkveld, og det ble jo ikkje så mange av dem senere på sommeren.

Asbjørn hadde fylt 18 år dagen før så han ble feiret med sjokoladecake.

Albumet

Av Arna Flønes

Etter et arveoppgjør etter Gunvor og Edvard Ravn i sommer, arva Kjell-Olav et album etter sin oldefar Edvard Ravn. Det va en kostelig skatt å få i huset. Albumet bestod av gamle bilda fra døveskola i Trondhjem og bilda av folk fra Virak i ei anna tid. Det som va så artig med denne albumen, va at det sto navn nesten på alle bildan og at det går ann å se likheta med fjerne slektinga. F.eks. så viser ungdomsbilder av ei nydelig jente ved navn Eline Ravn

(gift Gullaksen), en tydelig likhet over øynene med Silje Ravn, datter til Svein og Anita. Eline var søster til Siljes tipp oldefar Hans Olai Ravn. Ofoten Museum har skanna inn alle bildene, så de er bevart for ettertida. Sender derfor ut en oppfordring til dere som har gamle bilder liggende hjemme, la museet låne bildene så de kan lage kopier. I forbindelse med kulturmønst-ringa neste år, har vi jo en mulighet til å få laga ei utstilling med gamle bilda fra bygda.

Nytt fra grunneierlaget

Av Martin Indregard

Grensegangen ferdig!

I 2001 ble grensegangsforretninga ferdig, endelig. Saka har hatt ei lang historie. Grunneierlaget ble stifta i 1983. Hovedformålet de første årene skulle være å benytte elgvallfortjenesten til å få gjennomført grensegang og ny oppmerking av alle grenser. Mange av disse var høyst uklare for mange av eierne, så dette var en sjanse til å få ordna opp forholdene.

Grensegang ble bestilt kort etter stiftelsen, men den faktisk jobben begynte ikke før i 1997. Så har det vært jobba alle år siden. Ofoten jordskiftekontor har gjort arbeidet med ca. 50 grenser fra Skjærvikelva og sørover, mens folk fra Salten jordskiftekontor har merka de 10-12 grensene fra Skjærvik

til Smalnesbukta, og dessuten grensene for det nydefinerte fellesområdet på fjellet (fra nedafor Hammaren og inn til grensen mot Staten ved foten av Rødfjellet).

Det har altså tatt 18 år fra start til mål, men så har vi til gjengjeld klarhet for ettertida. Det gjenstår å få de endelige kartene utpå nyåret, utbetale arbeidspenger til de grunneierne som har deltatt i marka og avslutte regnskapet. Kostnadene ligger godt innafor det som var budsjettert. Grunneierlaget vil avslutte saka på neste årsmøte, som skal være **17. februar 2002**. Da må en også diskutere framny formålsparagraf, og lagets videre arbeid, bl.a. disponering av framtidige inntekter. Et annet tema

som trenger avklaring er hvordan felleseiget på fjellet skal administreres.

Elg og elgfest

Grunneierlaget har - etter innhenting av avtaletilbud - inngått en 3-årig jaktavtale med Ernst Hansens jaktlag. Første årets felling gikk bra. I samsvar med tildelinga ble det felt 5 dyr i år: 1 okse, 1 ku og 3 kalver.

Og dermed kan grunneierlaget invitere bygda på den nå tradisjonsrike **elgfest 2. februar 2002**.

Andre saker

Grunneierlaget har i tillegg hatt oppe en rekke andre saker, som salg av jakt- og fiskekort, melding om mulig scooterjakt på fjellet, deltakelse i Områdetiltaksprosjektet, med mer.

JULETREFEST PÅ GRENDEHUSET

fredag 4. juledag
kl. 17.00

Ta med kakefat og nissepakke!

Velkommen!

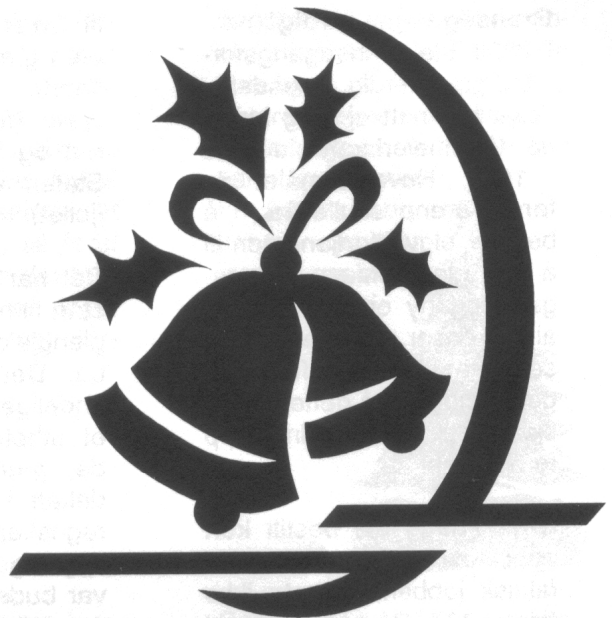
Kirketårnet reparert

Av Martin Indregard

Det gamle kirketårnet på Storhågen har vært i en molefonken tilstand i flere år. Vær og vind har tært, og vedlikeholdet har mangla. Men i år er tingenes tilstand totalt endra. Jon Martin og broren Arvid Nilsen har gjort en kjempejobb med reparasjon i sommer. Alt av bordkle er skifta ut. Taket er bytta ut med nytt bølgeblikktak. De gamle tresjalusiene er skifta med nye slagvinduer. Det er kommet ny dør. Og til slutt er tårnet grunna og malt, så det i dag framstår som nytt, utvendig. Hele jobben har kosta ca, 32.000 kr., og er betalt av Kirkelig fellelsråd.

Austavinden kan bare gratulere bygda med ansiktsløften på tårnet!

Det var også planen å få reparert veien i år, men dette måtte utsettes på grunn av sykdom hos en av de som skulle gjøre jobben. Nytt forsøk er tenkt gjort til våren. For øvrig er gjerder og porter reparert, og noen trær fjerna for å gi bedre vekstvilkår til de som står igjen.

Og til slutt minner vi om at Jon Martin ringer med klokkene **jule- og nyttårsaften mellom kl. 17 og 17.15.**
God jull!

Jan Røssås vant pris i Foldvik

Martnan i Foldvik i august er blitt en stor publikumsmagnet. Hele 13.000 besøkende fant veien dit i 2001. Og Virak markerte seg: Jan

Røssås vant prisen for beste bod. Premien var en plakett og 1000 kr. Se utklippet fra Harstad Tidende 21.08.01 nedenfor.

Austavinden gratulerer!

Beste bod

En av dem som utmerket seg under årets «Martnan» var gardsbruker Jan Røssås fra Virak ved Narvik. Han hadde et stort utvalg av selvdyrkede grønnsaker som han hadde lagt i en tø-roms spissbåt som tjente som salgsdisk for anledningen. For denne fantasifulle løsningen fikk han Kystlagets pris for beste bod. - leg kommer gjerne tilbake til Foldvik. Her er det stemming, og her er det slik det skal være på et skikkelig marked, sa Røssås etter å ha mottatt prisen.

Beste produkt

Familiebedriften «Håndmalte»

Strandhugg i Vidrefkjæra

Av Anders Øgsnes

Hildringstimen er blitt et hyppig brukt tilbud i et nytt reiselivsmarked. Det er opplevelsesturisme som er i skuddet, og bedrifter på tur med kunder og ansatte, er de vanligste passasjerer.

En seiltur fra Narvik til Vidrek med innlagt fiskepauze på Skjomgrunnen har vist seg å være helt perfekt. Med akkurat riktig avstand, og sin enkle adkomst, er moloen og skjæret glimrende for strandhugg. I år har vi hatt 5 slike turer med Hildringstimen. Tilbakemeldingene har vært unisone – Fantastisk!

Denne aktiviteten håper vi å fortsette med til sommeren, og vi kommer til å legge en del arbeide i å pynte opp i og rundt Kongsbakkaustet. På denne måten kan vi få et spesielt "serveringssted"

med miljø, og tak å komme inn under når været ikke tillater uteaktivitet. Noen bord og benker skal bygges, og grillfasiliteter må også til for å betjene "turistene".

Narvik Arrangement har vært Hildringstimens stadige oppdragsgivere, og deres rolle i et slikt "produkt" er ikke uvesentlig. Det er kort vei til Vidrek, og adkomsten ned til sjøen er grei når der skal transporters mat, kokk, og utstyr som skal til for å fryde Hildringstimens passasjerer.

Når vårens strømdugnad er gjort, vil også det gjøre Vidrefkjæra enda mer egnet for slik aktivitet, da matlaging og servering i fjæra kan gjøres enda mer sofistikert. Dette vil gjøre området mer attraktivt for firmaer som for

eksempel Narvik Arrangement, som er på stadig leiting etter nye opplevelser som kan selges videre.

Imidlertid skal det ene gode dra med seg det andre. Etter flere St. Hans-kvelder og andre sommerkvelder hvor det gode sosiale samværet har regnet bort, vil naustet være en glimrende mulighet til å få til friluftsamvær under tak. Etter utbygginga er jo naustet blitt så stort, at det til og med skulle være mulig å få seg en svingom der hvis humøret tillater det... Det kommer sikkert til å bli bedt om litt dunadshjelp når her skal snekres og ryddes litt.

- Kanskje noe å bygge videre på i disse bygdeutviklingstider?

Idyllisk når Hildringstimen gjør strandhogg ved Skjæret. Dette bildet er fra Funn's utflukt for sitt styre

50 meter sidespor av Ofotbanen innviet på Vidrek

"Så langt kom de med Nordlandsbanen!" sier en leende Jørgen Kongsbakk, og peker på skinnegangen som forsvinner inn i naustdørene som står på vid vegg i Vidrekfjæra.

Av Anders Øgsnes

Det spøkes lett om de 50 meterne som mangler på Ofotbanen nord for Strømsnes, og at nordlandsbanebyggerne har glømt tunnel, der skinnene kommer rett opp av havet. Gutta i fjæra er fornøyde med jobben og Hildringstimen står pent parkert på vogna foran naustet.

Suksess

Vi skriver 2. desember, og er seint ute med årets oppsetting av "Hildringstimen". Årsaken til at ikke fembøringen er i naustet for lenge siden, er at jernbanearbeidet har tatt lengre tid enn forventet. Tre hele helgedager med Tor Ivar bak spakene i minigraveren, og om lag 200 mannetimer er brukt nede i fjæra. Jernbaneverket har donert bort 50 meter kassert Ofotbane, samt to boggikjerner, som er sveist sammen til slipvogn. Maskinlab'en på Høgskolen i Narvik har bidradd med en utrangert 5-tonns vinsj med fjernkontroll, og nå har Vidrek fått båtslip.

I mangel på strøm til vinsjen, er det Sveins Traktor som er hovedrolleinnehaver under oppsettinga i år som i fjor. På mannskapssida er vi imidlertid redusert fra fjorårets om lag 30, til 6 mann i år. Brysom oppgang fra nordvest gjorde sikring av den 2 tonn tunge, og 40 fot lange båten en smule besværlig. Tre dregger og flere hundre meter tau måtte til

for å styre båten på plass i vogna. I pent stille vær, skal oppsetting av båten imidlertid greit kunne foregå med to mann. Imidlertid går oppsettinga glimrende, og det er en lettet gjeng som spøker om jobben når båten endelig er i naustet.

Slip for alle i bygda

Motivasjonen for "rallarjobben" er selvfølgelig å få til enkel land- og sjøsetting for Hildringstimen. Imidlertid ønsker jeg alle som har tilknytning til bygda velkommen til å bruke slipen for reparasjoner, bunnsmøring, osv. Forhåpentligvis vil slipen stimulere til mer båttaktivitet i Vidrekfjæra.

Strøm ned til fjæra vil gjøre dette enda mer attraktivt. Dette er allerede under planlegging. Det er Svein, Tor Ivar og jeg som planlegger dugnad til våren. Foreløpig er vi ikke flere om å dele disse kostnadene, og har ikke noe i mot at flere slår seg på lag dersom de føler behovet...

Har vi forgrepet oss?

Vi har prøvd å legge skinnegangen på en måte som skal sjenere minst mulig. Fra naustet og frem til fjæra, har vi gravd ned skinnegangen slik at bare toppen av selve banen stikker opp. Dermed er ferdsel over skinnene uproblematisk. Videre er banen svinget over på vestsiden av moloen og lagt ned

på fjæra der, for ikke å komme i konflikt med badestranda.

Vi ser allerede at havet har lagt opp mye sand på den øverste delen, og ser at svillene begynner å synke ned i leira på den nederste delen. Håpet er at dette i løpet av ikke alt for lang tid skal aures ned til minimal sjenanse for øyet. I tillegg skal sanda som er tatt ut av bunnen i naustet fylles til for å gjøre det penere.

Så må jeg bare bekjenne at jeg i iveren etter å gjenomføre jobben, i ettertid har oppdaget at jeg ikke har tatt *hele* runden til bygdas beboere. Dette må jeg ta ansvaret for, og ber om at eventuelle innvendinger kommer meg for øre. Der som innsigelsene skulle bli overveiende, er eventuell fjerning av installasjonen uproblematisk. Skinnene er klipset til svillene, og demonteres med slegge som verktøy. Da gjør en traktor med vinsj resten av jobben.

Det er imidlertid å håpe at fordelene med å ha en slip tilgjengelig på Vidrek oppveier ulempene. Slipen er imidlertid et være eller ikke være for Hildringstimens vinteropplag i Kongsbakknaustet, da fjorårets "tradisjonelle" båtoppsett over stokk og stein ikke frister til gjentakelse.

Fremdeles oppsettskaffe

Jeg har fått spørsmål fra folk som ønsker å delta. I fjor var "hele" bygda samlet i fjæra og tok samse tak, og vi gjorde jobben til en sosial sammenkomst. Vi hadde også en trivelig ettermiddag på grendehuset, med lysbilder, mat og kaffe etter de tunge takene.

Oppsetting av Hildringsti-

men skal i fremtida fortsette å være en liten festdag. Vi trenger fremdeles hjelp til å tømme båten for stein og bære i land ting og tang, og kommer til å annonsere arrangementet god tid i forveien. Vi vil også fortsette å lage oppsettskaffe på grendehuset med lysbilder og sammendrag av båtse-songen. I år ble dette amputeret, da tida løp fra oss mot advent, men i framtida

vil vi forsøke å få til oppset-tene midt i oktober.

Stor takk til de som har vært til hjelp! Tor Ivar, Svein og Jørgen i sær!

I fjor foregikk innsettinga med 30 personer, lunner og traktor. Det viste seg å være en skikkelig hel-dagsjobb med stor slitasje på båten. Dagens utstyr skal gjøre jobben smertefritt på kort tid, og vil gi oss bedre tid til oppsettskaffe på grendehuset.

Virak er stor – verden er liten

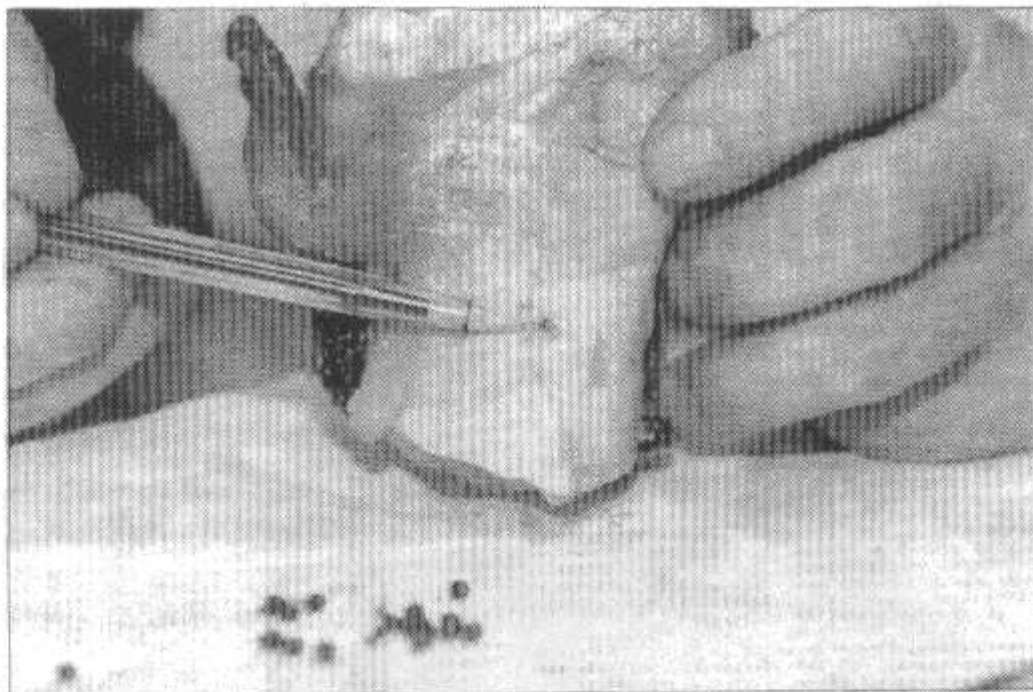
Av Per Olav Eidissen

Jeg traff en, for meg ukjent slektning, på følgende måte på et supermarked i Nittedal ved Oslo: Jeg stod og pratet med et ektepar som jeg kjenner og som har et perifert forhold til Virak (Pedersen). Jeg ble spurt: "Er det lenge siden du var på Virak?" Dette ble overhørt av en dame som stod et stykke unna. Hun kom da løpende og spurte: "Er det noen fra Virak her?". Det viste seg å være Aud Andersen, datter til Agnes og Edvin Ravn. Personlig beklager jeg at jeg ikke kjenner alle mine slektninger på Virak. Det har nok sammenheng med at jeg bosatt på Virak i bare fem år (1931-1936).

Per Olav (75)

- Dyreplageri av verste sort

KNUKLER: I hårbreitet på den ene siden fjern jegeren som utløst det skuddet dyret, en kule som hadde trengt seg dypere inn i knokkelen. Det er et av alle fullt ut avskudde fullt på svært nært hold.

- Jeg har ikke ord som kan uttrykke sterkt nok det jeg mener om en dyremishandling som denne. Det sier leder for villfaglig utvalg i Narvik, Jan Røssås til Fremover mens han viser fram et skamskutt lårbein av en elg og hagkuler som er plukket ut av kadaveret.

Fjere av de små blykuliene er kraftig deformert etter å ha truffet knokler, noe som er en klar indikasjon på at skuddene har falt på kloss-hold.

Den 21. desember ble en elg påkjørt på Virak sør for Narvik. Den var så skadet at jeger og hund ble sendt ut etter den.

PÅKJØRT

Bare en time etter at den var blitt påkjørt, klokka 0730, ble dyret felt.

Det som har sjokkert Røssås, er det som kom fram da dyret ble partert.

- Vi har funnet hagkuler både i det ene bakre låret og fremover brytet på den ene siden. I tillegg er den skutt på også på andre siden, sier en harm Røssås.

- Når hagkuler trenger gjennom den tette pelsen, går de rett stykke inn i kjøttet - ja, endog trenger inn i knokler på elgen, betyr det at det er skutt med den på svært nært hold. Og det er faktisk grunn til å spørre om dette er resultatet av tyvjakt på elg - med haglepøvær, sier Røssås.

HUMANT

Han ser ikke bort fra at det finnes «jegere» som tror at haglepøvær er et egnet våpen mot elg.

Som de fleste vil være klar over - og i alle fall de som deltar på ordninger elgjakt - må helt andre våpen tas i bruk når elg skal avlives under humane og forsvarelige forhold.

Han forteller om et lignende tilfelle på nordsida av byen under fjorårets elgjakt.

- Dyret ble helt sikkert skutt, men da det ble partert, ble det funnet en rekke hagkuler i skrotten, forteller Jan Røssås.

Han har ingen bestemt fremming om når elgen fra Virak kan ha blitt skadet av haglekuler, annet enn at det åpenbart ikke kan ha skjedd i tiden etter påkjørselen.

- Det er en umulighet all den tid det bare tok en time - tidlig en morgen - fra den var påkjørt og til den var avlivet, sier han.

UGJERNING

- Vi har rapportert episoden til politiet. Villfaglig utvalg anmelder ikke. Vi bare rapporterer episoden til politiet, som eventuelt iverksetter etterforskning, prøverer han.

På spørsmål om han kan beskrive hvilke konsekvenser skuddene har hatt for elgen, sier han:

- Det er naturligvis usslig å

si helt eksakt. Men det er grunn til å hevde svært kraftige ord mot den eller de som står bak en slik ugjerning.

- Uansett er det klart at dyret har lidd mye som følge av skuddene, sier han.

FRITZ HANSEN

fritz.hansen@fremover.no
Tlf 76 95 00 87

HARM

Leder for villfaglig utvalg i Narvik, Jan Røssås, karakteriserer flere skudd med hagler mot en voksen elg som dyreplageri av verste sort. Episoden er sendt til politiet. (Foto: Fritz Hansen.)

Utklipp fra Fremover
8. januar 2001

Telefonliste for bygda

Navn	Telefon	Mobiltelefon
Bjerkelund, Alf-Harald og Randi	76 95 96 71	917 26 124 (AH)
Bjerkelund, Gerd og Kåre	76 95 96 27	905 52 025 (K)
Brink, Arne og Gerd	76 95 96 35	958 82 964 (G)
Dahl, Olga	76 95 96 14	
Eidissen, Anne-Berit og Gaute	76 95 96 53	958 83 423 (A)
Eidissen, Asbjørn	76 95 96 53	414 25 630/ 994 85 518
Eilertsen, Ingebjørg og Osvald	76 95 96 18	901 25 037 (I), 976 59 174 (O)
Eilertsen, Svein Yngve	76 95 96 18	917 67 715/ 414 62 039
Flønes, Arna	76 95 96 20	994 54 941
Gundersen, Hans og Ragnhild	76 95 96 55	945 08 441 (H)
Hansen, Gerd Rigmor og Rolf	76 92 71 51	
Hansen, Geir Eirik	76 96 01 19	901 95 376
Hansen, Gunnar og Toril Ranheim	76 95 96 42	
Hansen, Marius	76 95 96 42	959 42 299
Hansen, Monica	76 95 96 36	
Hanssen, Tove og Anders		
Indregard, Martin	76 95 96 21	907 72 497
Indregard, Rønnaug	76 95 96 43	991 65 924
Jensen, Trond	76 95 96 63	
Johansen, Harry	76 95 96 15	
Johansen, Lill Ann og Øystein	76 95 92 52	909 37 667 (Ø)
Kongsbakk, Jørgen og Anna	76 95 96 17	
Kristiansen, Frida og Jostein	76 95 96 77	913 42 909 (F)
Larsen, Gunn og Torfinn	76 95 96 32	907 26 025 (T)
Larssen, Agnar	76 95 96 31	
Nordstrøm, Mary-Ann og Gunnar	76 95 96 84	
Nygård, Gunvor	76 95 96 45	905 76 113
Olsen, Berit	76 95 96 40	
Olsen, Albert og Olga	76 95 96 59	
Olsen, Ole Magnus	76 95 96 40	977 10 965
Olsen, Torgunn	76 95 96 40	922 93 352/ 971 87 286
Overvåg, John Martin og Liv	76 95 96 46	913 71 873 (JM)
Ravn, Alma	76 95 96 51	
Ravn, Anita Didriksen og Svein	76 95 96 61	481 05 493 (A), 957 78 318 (S)
Ravn, Børge Johnny	76 95 96 94	905 42 874
Ravn, Edmund	76 95 96 12	
Ravn, Kjell-Olav	76 95 96 20	909 97 316/ 415 73 648
Ravn, Åge Flønes	76 95 96 20	476 23 483
Rønning, Brita og Embret	76 95 96 44	907 85 535 (B)
Røssås, Gerd og Jan	76 95 96 22	975 13 070 (J)
Sand, Per	76 95 96 74	916 29 085
Sandvoll, Unni Gustavson	76 95 96 63	926 02 928/ 928 63 204
Solberg, Thor Ivar Morten	76 95 96 36	
Solum, Anita	76 96 01 19	
Stensland, Geir Rune	76 95 65 76	480 98 449
Utnes, Line	76 95 65 76	
Åsheim, Marit	76 96 04 04	